

عنوان مقاله:

تاثیر استفاده از منابع پروتئین های گیاهی و جانوری ارزان قیمت به جای پودر ماهی بر شاخص های رشد، هماتولوژی و آنزیم های کبدی
فیل ماهی (Huso huso) پرورشی

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 14، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

میر حامد سید حسنی - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

میر مسعود سجادی - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان، صومعه سرا، ایران

بهرام فلاحتکار - گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان، صومعه سرا، ایران

ایوب یوسفی جوردی - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

مریم منصف شکری - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

علی رضا علویپور جور شری - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

هوشنگ یگانه - موسسه تحقیقات بین المللی تاسماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور کاهش سهم پودر ماهی در جیره غذایی فیل ماهی، مخلوطی از پروتئین های گیاهی و جانوری (گلوتن ذرت: ۳۵ درصد، گلوتن گندم: ۱۹/۳۴ درصد، آرد سویای فرآوری شده: ۳ درصد، پودر ضایعات مرغ: ۲۰ درصد، پودر گوشت و استخوان: ۸ درصد، پودر خون: ۴/۳ درصد) از لحاظ ترکیب شیمیایی و پروفایل اسید آمینه مشابه پودر ماهی بود، در سطوح جایگزینی ۲۰، ۴۰، ۶۰ و ۸۰ درصد جایگزین پودر ماهی شدند و به نام تیمارهای ۱ (۴)، ۲ (MPP۴۰)، ۳ (MPP۲۰)، ۴ (MPP۲۰) و ۵ (MPP۸۰) نامیده شدند. تمام جیره ها دارای سطوح یکسان پروتئین و انرژی (۴۴ درصد و ۴۳۶۵ کیلوکالری/کیلوگرم) بودند. فیل ماهیان با میانگین وزن $167 \pm 6/5$ گرم از جیره های مزبور تا حد سیری تغذیه و شاخص های رشد، هماتولوژی و برخی از شاخص های ایمنی غیر اختصاصی و آنزیمی آن ها مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج نشان داد که شاخص های رشد از جیره های مختلف غذایی تاثیر نپذیرفت ($P > 0/05$). اختلاف معنی داری در تعداد گلبول های سفید، قرمز، هموگلوبین، هماتوکریت، غلظت متوسط هموگلوبین (MCHC)، مونوسیت و ائوزینوفیل ماهیان در مقایسه با ماهیان تغذیه شده با جیره مبتنی بر پودر ماهی (FM) مشاهده نشد ($P > 0/05$)، اما میزان حجم متوسط گلبول های قرمز (MCV) در ماهیان تغذیه شده با جیره های (MPP۲۰، MPP۴۰، MPP۶۰ و MPP۸۰) و وزن متوسط هموگلوبین موجود در یک گلبول قرمز (MCH) ماهیان تیمارهای MPP۶۰ و MPP۸۰ نسبت به ماهیان تیمار (FM) به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0/05$). میزان نفوسیت در ماهیان تغذیه شده با جیره های MPP۲۰ و MPP۴۰ به طور معنی داری از ماهیان تغذیه شده با جیره FM کم تر بود ($P < 0/05$)، با افزایش مخلوط پروتئین جانوری به جای پودر ماهی فعالیت آنزیم های AST و ALT کبد در مقایسه با ماهیان تغذیه شده با جیره مبتنی بر پودر ماهی به طور معنی داری افزایش یافت ($P < 0/05$). نتایج این آزمایش نشان داد که امکان جایگزینی ۴۰ درصد از مخلوط پروتئین های حیوانی و گیاهی به جای پودر ماهی بدون تاثیر منفی بر شاخص های رشد، بقاء، شاخص های هماتولوژی و برخی از شاخص های ایمنی غیر اختصاصی و آنزیمی فیل ماهی در حال رشد وجود دارد.

کلمات کلیدی:

فیل ماهی، منابع پروتئین حیوانی و گیاهی، شاخص های رشد، هماتولوژی، آنزیم های کبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1686359>

